

با حضور کارشناسان بررسی شد:

«اختلال» آغازی بر پایان «اینترنت»؟

این روزها فرد یا شرکتی نیست که با اختلالات اینترنت مواجه نباشد و نگرانی خود را از اینکه در آینده چه بر سر فضای مجازی خواهد آمد پنهان کند. نگرانی‌ها آنچنان است که سعید سوزنگر از کنشگران حوزه دیجیتال و بنیان‌گذار «ایمن آریا» دست به کار شد و در کارزاری به این مسئله اعتراض کرد…

صفحه ۶

سرمقاله

«دام توسیدید» برای ایالات متحده و چین

اردوان امیراصلانی

با وجود مخالفت دولت بایدن، نانسی پلوسی، رئیس مجلس نمایندگان آمریکا، در روز چهارشنبه سوم آگوست برای اولین بار از سال ۱۹۹۷ به‌عنوان یک مقام آمریکایی به تایوان سفر کرد. واقعیت این است که این سفر تابستانی می‌تواند پیامدهایی ژئوپلیتیک در پی داشته باشد و سردی استقبال از چهره سوم دولت آمریکا در سنول و توکیو حاکی از آن است. سفر نانسی پلوسی به تایوان برطرف‌کننده ابهامات سنتی ایالات متحده درخصوص وضعیت این جزیره است. درواقع از سال ۱۹۴۹ و فرار چیانگ کای شک از دست کمونیست‌های مائوتسه تونگ، تضاد مشروعیت بین تاییه و پکن وجود داشته است. از آن زمان، هر دو نهاد بر سر اصل «چین واحد» اتفاق نظر دارند، ولی هریک مدعی حاکمیت کامل بر کل قلمرو چین هستند. این تکه‌تکه‌شدن تحمیلی که در تضاد با قرن‌ها گسترش و مهم‌تر از همه حفظ سرزمین است، مانند خاری در چشم چین است که شی جین‌پینگ سوگند یاد کرده تا قبل از سال ۲۰۴۹ مصادف با صدمین سالگرد جمهوری خلق، حتی اگر به معنای الحاق تایوان و خطر رویارویی نظامی با ایالات متحده باشد، آن را از بین ببرد. تایوان با جمعیت ۲۳ میلیون نفری قادر نیست استقلال سیاسی خود را بدون درگیری فوری با پکن اعلام کند و دوام حاکمیت آن عمدتاً ناشی از تضمین حمایت نظامی آمریکا در صورت تهاجم است. موضع آمریکا در برابر تایوان تا به امروز مبتنی بر «سیاست چین واحد» بوده است که توسط هنری کیسینججر در جریان نزدیکی چین و آمریکا در دهه ۱۹۷۰ تعریف شد. مشاور سابق ریچارد نیکسون به‌رسمیت شناختن حاکمیت چین واحد و پکن به‌عنوان پایتخت آن و در عین حال حفظ روابط غیررسمی با تایوان را برای واشنگتن مهم می‌دانست. با توجه به این اصل، ایالات متحده به‌طور رسمی از استقلال این جزیره با الحاق آن به پکن حمایت نمی‌کند. این «ابهام استراتژیک» طرفین را وادار به خویشن‌داری کرده است. تاییه هرگز استقلال خود را از ترس تهاجم چین اعلام نکرد و پکن نیز از ترس واکنش نظامی آمریکا هرگز به تایوان حمله نکرد. باین‌حال، موضع پنتاگون در قبال دفاع نظامی از جزیره در صورت حمله احتمالی همواره در هاله‌ای از ابهام بوده است. از دیدگاه چین و همچنین متحدان آسیایی آمریکا، سفر نانسی پلوسی به معنی خروج از این ابهام استراتژیک و احتمال بروز یک بحران دیپلماتیک و نظامی است. دولت بایدن بارها بر قصد خود مبنی بر دفاع نظامی از تایوان در صورت تهاجم احتمالی چین که بر اساس برآورد ارتش آمریکا در آینده نزدیک احتمال وقوع آن می‌رود، تأکید کرده است. علاوه بر آن، بسیاری از محدودیت‌های گمرکی میراث دوران ترامپ هنوز برطرف نشده‌اند و کنگره آمریکا به دنبال تغییر وضعیت تایوان و معرفی رسمی آن به‌عنوان متحد رسمی ایالات متحده در خارج از ناتو است. درواقع، ایالات متحده دیگر مجبور نیست از تصمیمات مخاطره‌آمیز جزیره واهمه داشته باشد، بلکه باید استراتژی بازدارندگی علیه پکن را حفظ کند. این مواضع برای چین به منزله تأیید استراتژی مهار قدرت است که از دهه ۱۹۹۰ به هدف اصلی ژئوپلیتیک آمریکا تبدیل شده است. از زمان سفر پلوسی، شفافیت این استراتژی جدید به‌طور گسترده زیر سؤال رفته است. مطمئناً حمایت از چین دموکراتیک در مقابل یکی از رژیم‌های غیردموکراتیک جهان شایان ستایش به نظر می‌رسد، اما تحلیلگران به‌درستی خاطر‌نشان می‌کنند که ایالات متحده در مورد اوکراین مستقیماً وارد عمل نشد و در عین حال وعده داد تا حاکمیت این کشور را تضمین کند. در همین راستا، ناتو به صورت نیابتی وارد عمل شده است. اما حمایت کره‌جنوبی و ژاپن در شرق آسیا تضمین شده نیست؛ زیرا این دو متحد محلی واشنگتن همچنان تمایل دارند با همسایه چینی خود وارد خصومت نشوند و از عواقب سفر نانسی پلوسی به تایوان بسیار نگران هستند. علی‌رغم پیمان آکوس (پیمان سه‌جانبه دفاعی میان انگلیس، ایالات متحده و استرالیا)، منطقه هند و اقیانوس آرام از لحاظ اتحاد کشورها و نفوذ چین بسیار عقب است. برخی تمایل دارند رقابت میان ایالات متحده و چین را بر اساس رقابت سیستم‌ها در نظر بگیرند؛ به این صورت که یک سیستم بین‌المللی باز و آزاد، در مقابل یک سیستم استبدادی که در آن یک دولت واحد دیدگاه‌های خود را به بقیه جهان تحمیل می‌کند، قرار دارد. باین‌حال، با توجه به جزئیات پیچیده می‌توان متصور شد که این دو قدرت در نهایت خواهان یک چیز واحد یعنی تسلط بر کل صحنه سیاسی جهان و اداره آن بر اساس اصول خود هستند. اما این دونل که اکنون ساختار روابط بین‌الملل بر روی آن استوار است، خطر «دام توسیدید» معروف را برای ایالات متحده به همراه دارد. دام توسیدید یک مفهوم جدلی است که توسط گراهام تی آلپسون، دانشمند علوم سیاسی آمریکایی، تعریف شده و مشخص‌کننده موقعیتی است که در آن یک قدرت مطلق برای از بین‌بردن هرگونه رقابت بالقوه با یک قدرت متظهور وارد درگیری می‌شود.

ادامه در صفحه ۵

دوشنبه ۳۱ مرداد ۱۴۰۱ • ۲۴ محرم ۱۴۴۴ • ۲۲ آگوست ۲۰۲۲ • سال نوزدهم • شماره ۴۳۵۵ • ۱۲ صفحه • ۱۰۰۰۰ تومان

در «شرق» امروز می‌خوانید: طحان نظیف: شورای نگهبان از انتشار عمومی مسائل کاندیدها از نظر شرعی و قانونی منع شده است، طنزی به نام اصلاح قانون انتخابات و **یادداشت‌هایی از مهدی زارع**، بابک زمانی، احمد افروز

«شرق» از سکوت و اشنگتن و ادعاها و کارشکنی‌های تل آویو در مورد برجام گزارش می‌دهد

تأخیر مشکوک

رئییسی: در هیچ مذاکراتی از حقوق ملت کوتاه نخواهیم آمد، ما مجدانه پیگیر رفع مشکلات کشور و مردم خواهیم بود

گزارش تیتربک را در صفحه ۳ بخوانید

مرور ماجرای تعرض به جان‌های سبز شهر

بزم درخت‌کشی!

۵۳۰ پرونده مربوط به قطع درختان در محاکم قضائی تشکیل شده است

نورا حسینی؛ به نظر می‌رسد اخبار درخت‌کشی در تهران پایانی ندارد؛ نه جرمیه‌های چندده میلیاردی و نه پیگیری‌های قضائی. هفته‌ای نیست که چند خبر درباره درخت‌کشی در مقابل مجتمع‌های تجاری منتشر شود؛ یک روز خشک‌شدن درختان در باشگاه انقلاب، روز دیگر درخت‌کشی در شهرک‌های مسکونی حوالی میدان آزادی که متعلق به یکی از نهادهای نظامی است، خبرگزاری ایرنا گفته است بیش از ۷۰۰ اصله درخت در این شهرک قطع شده‌اند و ساکنان نیز این موضوع را تأیید کرده‌اند.

فروردین را با خبر قطع درختان مرکز لرزه‌نگاری دانشگاه تهران آغاز کردیم؛ هرچند مسئولان دانشگاه اعلام کردند این درختان جای‌جا شده‌اند. مدتی بعد نوبت به درختان بوستان چپنر رسید و هم‌زمان یکی از اعضای شورای شهر به از ریشه‌کنند درختان منطقه ۱۷ اعتراض کرد. سوده نجفی گفته بود بر اساس شش‌ماه میان از ۲۰ فروردین سال ۱۴۰۰ درختان سبز دو لاین شمالی و جنوبی راه‌آهن تهران- اهواز به

یادداشت

وعده سرخرمن ۱۴۰۲

عبدالحسین طوطیایی پژوهشگر کشاورزی

گندم به لحاظ نقش کلیدی در الگوی غذایی مردم کشورمان از جایگاه ویژه‌ای در امنیت غذایی برخوردار بوده است. در چرخش مدیریت‌های بخش کشاورزی در بعد از انقلاب، همواره این اهمیت به‌عنوان اصلی‌ترین محصول در کانون توجه، برنامه و تبلیغات آنان قرار داشته است، چنین تمرکز و توجهی در بسیاری از مواقع چه‌بسا موجب به‌حاشیه‌رفتن دیگر محصولات اصلی در قالب کشاورزی پایدار شده است. در چنین روندی، منابع تجدیدناپذیر تولید از قبیل خاک و آب و… را شاید بتوان قربانی اصلی این اشتیاق دانست. این قربانی تاکنون در پای میز مدیریت‌های این بخش و دیگر دستگاه‌های اجرایی از قبیل نیرو، مسکن و شهرسازی، صنعت و… به مسلخ رفته و کماکان می‌رود. مدیریت کنونی بخش کشاورزی در ابتدا باید به این پرسش پاسخ دهد که چه عواملی موجب شد با وجود دستیابی به خودکفایی گندم در سال‌های ۱۳۸۵ و ۱۳۹۶ باز هم به واردکننده‌ای با مرتبت بالا در جهان تبدیل شدیم؟

وزیر جهاد کشاورزی در جلسه‌ای با حضور رئیس دولت به ذکر پاره‌ای از برنامه‌های موفق خود در همین ۱۰ ماه اخیر و در مسیر خودکفایی گندم اشاره کردند که از هر حیث تأمل‌برانگیز است. ایشان با تأکید بر تولید ۱۱۰.۵ میلیون تن گندم در سال جاری اظهار کردند که موفق به خرید هفت میلیون تن از کشاورزان شده‌ایم، اما نکتند که به چه دلیلی نتوانستیم ۴.۵ میلیون تن دیگر را خریداری کنیم. آیا جز این بوده است که نرخ خرید تضمینی

دختر الکساندر دوکین بر اثر انفجار خودرو در حومه مسکو کشته شد

فرار «راسپوتین» از مرگ

«راسپوتین پوتین» از مرگ جان سالم به در برد. شنبه‌شب خودرویی در ۲۰ کیلومتری مسکو پایتخت روسیه منفجر شد و زنی ۳۰ ساله با نام «الکساندرا دوکین» بر اثر این انفجار جان باخت. این زن از چهره‌های تبلیغاتی مؤثر کرملین بود و اتفاقاً در روزهای گذشته به آروفتال رفته بود و برای تمجید از اشغال ماریوبل توسط حکومت روسیه سخنرانی کرده بود. صفحه ۵

گزارش میدانی «شرق» از معضل خرید نان برای مهاجران افغانستانی

دیوار نان

گفت‌وگو با محمدعلی سجادی به بهانه «کلوزآپ»؛ دومین فیلم بهترین‌های دهه ۹۰ میلادی

مضمونی که مخاطب را سرشوق می‌آورد

سرنوشت زن جنجالی فوتبال ۴ ماه بعد از بازداشت

دفتر جهانگیری تکذیب کرد

فردی برای انتصاب در فولاد مبار که توصیه نشده

گزارش: فردی برای انتصاب در فولاد مبار که توصیه نشده

یادداشت‌روزنامه‌نگاران

جامعه بدون ارزش جامعه «هرچی»

حامدشعفی

رفتار مردم بازتاب رفتار مدیران آن جامعه است. گزاره‌ای آشنا که عموماً در مواجهه با آنچه در جامعه می‌بینیم، مطرح می‌شود. نمونه بارز آن دروغ‌گویی و فساد است. چنانچه دروغ و فساد در یک سیستم نهادینه شود، به‌طور حتم در سطح جامعه نیز نهادینه خواهد شد. چنین دولت-ملتی عاری از اخلاق است یا دست‌کم به سمت آسیب اخلاقی و اضمحلال فرهنگی حرکت خواهد کرد. در چنین جامعه‌ای «ارزشی» نیز وجود نخواهد داشت و هیچ چیز قابلیت تبدیل‌شدن به «ارزش» را ندارد. آن‌گاه که در جامعه‌ای «ارزش» وجود نداشته باشد، تلاشی نیز برای اعتلای فرهنگ انسانی (آزادی، برابری، عدالت، صلح و…) نیز انجام نمی‌شود و به گفته جامعه‌شناسان به هر نسبتی که ارزش‌ها آسیب ببیند، حیات اجتماعی آن جامعه نیز به خطر می‌افتد؛ حال می‌خواهد این ارزش‌ها غایی (مانند انصاف، عدالت، مدارا، راست‌گویی و…) نسبی (مانند قناعت، فقر، ثروت، و ارستکی، میهمان‌نوازی، مالکیت، نژادپرستی و…) یا ویژه (که فقط بین گروه‌های اجتماعی خاص مانند پزشکان، نظامیان، اقلیت‌های قومی و مذهبی و…) باشد. ارزش‌های اجتماعی در شرایط بیمارگونه و به‌هم‌ریختگی اجتماعی نادیده گرفته شده یا تأثیر خود را از دست می‌دهند و رفتارهای ضدارزشی مانند فرصت‌طلبی، عوام‌فریبی، رشوه‌خواری، پادچه‌خواری، زیرآب‌زنی، خودپرستی و… جای نوع‌دوستی، دگرخواهی، بیکرنگی، همکاری، دلسوزی و… را می‌گیرد. آنگاه جامعه دچار آسیب‌های رفتاری در سطح افراد و آسیب‌های اجتماعی در سطح کلان می‌شود و از رشد و توسعه بازمی‌ماند. درنهایت جامعه‌ای خودسر خواهد بود؛ جامعه بدون انکیزه، هویت و افسرده که راه به آزادی نمی‌برد. افراد چنین جامعه‌ای خودسرانه تصمیم می‌گیرند، خودسرانه یکدیگر را متهم می‌کنند و در مقام داور دست به اعمال احکام می‌زنند (نمونه‌اش را در اخبار خوانده‌ایم که فردی از فرد دیگری انتقام گرفته است). درحالی‌که گفته می‌شود هر‌جا، جامعه است حقوق هم هست و در جامعه بدون قانون ردایل رشد می‌کند؛ بنابراین قانون مجموعه آداب اجتماعی و جامعه بدون قانون، جامعه بدون آداب اجتماعی است.

ادامه در صفحه ۵

لواسان - ۶۰۰ متر باغچه

۵۰۰ متر جواز ۱۵۰متر بنا

آب، برق، گاز، تلفن

داخل محدوده، روی بلندی

تلفن: ۰۹۰۲۱۲۱۴۱۳۱

ساداتی‌نژاد از ارقام پیشرفت‌های خیره‌کننده‌ای در خلال ۱۰ ماهه تصدی خود گفتند که تحلیل آن به مجال دیگری موقوف می‌شود. البته این رقم نیز مانند تمامی شهروندان کشورمان با آرزوی رسیدن ایشان به برترین شرایط کشاورزی در غرب آسیا همسو هستم، مشروط بر اینکه فاصله آرزوهایمان با واقعیت‌های موجود را راستی‌آزمایی کرده و برای گزارش آنچه کرده‌ایم به انتظار آینده ننشینیم.

^[1] حامدشعفی

^[2] حامدشعفی